

5te Valgkreds (Høgsbro), som ellers, om jeg maa bruge det Udtryk, er den mest strige i den Materie, ligeledes, idet han sagde, at det var intet Sovepunkt for ham. — Maa jeg sige til det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds, at, naar han meget bestemt hævdede, at de Herrer staa paa Standpunktet af 1875, er dette ikke rigtigt. De Herrer ere nødt til at blive staaende paa dette Standpunkt for de nu ansatte Embeds- og Bestillingsmænd; thi vi have en Bestemmelse, der siger, at vi kunne ikke fratage dem Noget af deres Lønning; bliver der vedtaget lavere Lønninger, faae de Forstjellen som personligt Tillæg. For saa vidt er det ærede Medlems Udtalelser rigtige; men det ere de Herrer nødt til at indrømme. Derimod er det ikke rigtigt, naar man tager Hensyn til Lovens Betydning i Fremtiden; thi de Herrer ville jo gjøre Nedsættelse for de i Fremtiden Ansatte; de ville gjøre det, hvad jeg ogsaa tillod mig at fremsøre før, ved at afdrage 5 pCt. af Lønningerne til Enteforsørgelse uden at give Bederlag derfor og ved at paalægge dem Boligens Vedligeholdelse. Det er Noget, jeg tør hævde bestemt, at jeg har Ret i, at de Herrer ville gaa bort fra de nuværende Lønninger til lavere Lønninger for dem, der fremtidig ansættes. Jeg fremhæver det bestemt, det ærede Medlem kan ikke godtgjøre, at det, jeg siger, er urigtigt. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds vilde gjøre det til en mindre betydelig og vigtig Sag og vilde tage det smukke Hensyn til det harmoniske Forhold mellem de forskellige Love, at vi skulde afforte disse 5 pCt. og paalægge de Vedkommende Vedligeholdelse af Boligen. Men hvis de Herrer endelig ville have disse Bestemmelser ind af Hensyn til dette harmoniske Forhold, vel, saa skal jeg heller ikke modsætte mig det. Naar det er principielle Hensyn, der lade sig dokumentere, som bevirke, at denne Betragtning gjøres gjældende for, at det skal staa i denne Lov, som det staa i de andre Love, vel, saa skal jeg ikke modsætte mig det, naar man saa giver de Paagjældende et passende Bederlag for, hvad der tages fra dem. Jeg skal ikke lade det mangle paa Smøbekommen men at gjøre det uden at give Bederlag, vil jeg blive ved at modsætte mig, og jeg haaber, at ogsaa mine Meningsstæller ville paa det bestemteste gjøre dette; saa maa vi hellere beholde det, vi have, end at gaa til noget Ringere. Erkjendte vi, at det var en høit lønnet Embedsklasse, her var Tale om, saa kunde vi gaa til en Nedsættelse; men naar vi maa erkjende, at det er en maadelig eller ialtsald ikke høit lønnet Embedsklasse, kunne vi ikke gjøre det. Og hvorfor denne Forringelse i Fremtiden? Jeg hævder den Mening, at, naar Folkethinget ved at give Lønningstillæg i 4—5 Mar har erkjendt, at der ikke her var for høie Lønninger, er det konsekvent, at Folkethinget ikke gaar med til at stille Lønningerne flattere for

Fremtiden. Jeg fremhævede før, at, vil Folkethinget stille sig paa det Standpunkt, hvorpaa det stillede sig i 1875, som de ærede Herrer hævde, maa det nødvendig stemme mod Møttallets Uendri-ger. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds mente, at der i 1875 ved Fastsættelsen af Lønningerne ved Fyrsvæsenet var taget meget stærkt Hensyn til den herskende Dyrtid. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem i Detaillerne gjorde Rede derfor, og jeg siger her overfor, at det kan have været det ærede Medlems Standpunkt, men det ærede Medlems Standpunkt er dog ikke altid Folkethingets. Det ærede Medlem kan sige, at han stod paa det Standpunkt, men ikke at Folkethinget stod derpaa. Jeg tror, at Folkethinget ikke gjorde det; og det ligger nær, hvorfor jeg maa tro det. Folkethinget bevilgede nemlig umiddelbart derefter Dyrtdstillæg til disse Embeds- og Bestillingsmænd. Folkethinget og Rigsdagen sagde altsaa: Disse Embedsmænd og Bestillingsmænd ere stillede som andre Embedsmænd, og vi give dem Dyrtdstillæg i 4—5 Mar; men saa er det dog besynderligt at sige, at man i 1875 ved Fastsættelsen af Lønningerne ved Fyrsvæsenet havde taget Hensyn til Dyrtiden. Havde man gjort det, vilde man naturligvis have udelukket dem fra Dyrtdsloven. Endelig sagde det ærede Medlem, at Mindretallet har gjort et forfærdelig langt Skridt udover, hvad Ministeren har foreslaet. Jeg kan ikke sige, at det er noget stort Skridt; det er ikke nogen betydelig Forhøjelse, men jeg glæder mig over, at den høitærede Minister da ogsaa er kommen med i Fedtesadet; thi han har tiltraadt Forslaget og fundet det meget begrundet. Han har ligesom jeg fundet, at det ikke har nogen stor pekuniær Betydning. Da det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds imidlertid lægger saa stor Vægt paa den finansielle Betydning af det Uendringsforslag, vi have stillet, finder jeg mig forpligtet til en lille bitte Smule at oplysse, hvorledes Forholdet er i denne Retning. Mindretallets Forslag gaar ud paa, at der tillægges Styrmænd og Assistenten et Tillæg af 50 Kr. for hver 5 Mars Tjeneste, dog ikke udover 200 Kr.; naar dette skal siges i en anden Form, vil det sige, at, naar en Mand i den Stilling har tjent 20 Mar, vil hans Lønning være forhøiet med 200 Kr., en Forhøjelse, der vil være indtraadt efterhaanden med den overordentlig store Sum af 50 Kr. for hver 5 Mars Tjeneste, med andre Ord, det Ubertillæg, som man vil tillægge saa overordentlig stor Betydning, er 50 Kr. efter 5 Mars Tjeneste, og efter 20 Mars Tjeneste er det 200 Kr. Jeg indrømmer, at det er store Summer, hvorom der her handles, og disse Summer faae jo stor Betydning, naar man veed, hvilken talrig Klasse af Bestillingsmænd det er, som har Afgang dertil. Det gjælder nemlig for hele 38. Det er den ganske forfærdelige Forhøjelse, som Mindretallet vil give, at medens Lovforslaget, der